

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 103 - TRAVANJ 2013.

ISSN 1821-3758

9 771821 375004

Dragi Hrckovci!

Imate li prijateljice ili prijatelje koji se do kraja svibnja trebaju upisati u prvi razred, a nisu još sigurni u koju bi osnovnu školu išli i na kom bi jeziku pohađali nastavu? Ako je odgovor potvrđan, znate što vam je činiti. Razgovarajte s njima o brojnim prednostima školovanja na hrvatskom jeziku. Ima ih puno, a o njima budući prvašići mogu saznati i na stranicama ovog broja Hrcka. Većina ih vjerojatno ne zna čitati, ali zato su tu starije sestre, braća i roditelji, da im prenesu iskustva školaraca i da im pomognu u odluci.

Znam da sam dosadna s tim pitanjem, ali - kako škola? Nemojte dopustiti da vas očara proljeće i da vas ljepši dani zadrže duže vani, na štetu školskih i drugih obveza. Bit će za to dosta vremena kada dođe ljeto i zasluženi dugi odmor. Skupljajte što više dobrih ocjena, jer je lijepo kad se vama ponose, a još je ljepši osjećaj biti zadovoljan sam sa samim sobom.

Neću više mudrovati, dovoljno ste pametni da znate što je najbolje za vas, a jedna od dobrih stvari za vas je i vaš Hrcko koji vam i ovoga puta nudi puno toga zanimljivog i korisnog.

I. P. S.

IZ SADRŽAJA IZDVAJAMO:

Zašto volim ići u hrvatski odjel	4-5-6
Biti prvašić nije »s paradičkom čorba«.....	7
Završenkviz»Čitamiskitam«.....	8
Ajte đaci, škola zove, a i u vrtiću upis počeo je!.....	16-17
Kraljica sa salaša.....	18

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić-Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Katarina Čeliković, Ana Čavrgov, Marina Piuković, Vesna Huska, Miranda Glavaš-Kul i Zoltan Sič

Lektorica: Katarina Vasiljčuk

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Obrada slika: Nada Sudarević

Crteže na naslovnici ilustrirale: Ana Kujundžić, I. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica i Biljana Zorić, III., OŠ »Ivo Lola Ribar« Plavna

E-mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Slatki recepti

za najbolje kolače

II-III c
OŠ „IVAN MILUTINOVIĆ“
2013.

Slatki recepti

za najbolje učenike

Mljac! Kako volimo kolače! A možda ih najviše vole učenici 2. i 3. c razreda Osnovne škole »Ivan Milutinović« u Subotici, koji su sa svojom učiteljicom Biljanom Vojnić Hajduk napravili knjigu recepata i ponudili ih na školskoj uskrsoj prodajnoj izložbi!

U knjizi koja nosi naziv »Slatki recepti« nalazi se 11 recepata ukusnih kolača koji nose vrlo zanimljive nazive: Andrijine ledenice, Dunjini crvići, Filipove breskvice (isprobano!), Gabi - riža, Medeni Ivan, Lucijine višnjice, Kremasti Luka, Marinova Mađarica, Martinin vjenčić, Milini milioni i Tinini kolačići.

Recepti su pisani na hrvatskom i srpskom jeziku (latiničom i ćirilicom), pa ih svi mogu koristiti.

I na kraju, ali jako važno: recepte prate više nego maštovite fotografije koje svjedoče da su slastičari ispekli kolače - neki su posvjedočili da su vrlo brzo nestali!

K. Č.

Hrckovi detektivi

Evo jednog pitanja, na koje, da biste točno odgovorili, morate istraživati po stranicama Hrcka. Rješenje se negdje krije, pa lupu u ruke i krenite u potragu.

Pitanje glasi: »Koliko se puta dnevno u prosjeku smije svaki čovjek?«

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«.

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!

Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

NAGRAĐENI DETEKTIVI

Opet ste me obradovali s puno kupona s točnim odgovorima. Moram pohvaliti one koji redovito sudjeluju u igri, te pozvati Hrckovce koji se još nisu pokazali kao mali detektivi, da nam pišu, jer će za to biti nagrađeni. A točan odgovor na pitanje iz prošlog broja je - **Braća Grimm**.

Dobitnici nagrade su:

1. Matija Vojnić Tunić, III. h, OŠ »M. Vuković«, Subotica
2. Marija Milodanović, I. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
3. Ivana Vukov, IV. c, OŠ »I. Milutinović«, Subotica

4. Sara Vuković, III. a, OŠ »M. Gubec«, D. Tavankut
5. Luka Crvenković, IV. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
6. Ana Domić, III. b, OŠ »I. G. Kovačić«, Sonta
7. Ivona Fuks, IV. a, OŠ »M. Vuković«, Subotica
8. Marko Godar, II. a, OŠ »M. Vuković«, Subotica
9. Marijana Dulić, VI. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
10. Martin Vukov, vrtić »M. Petković«, Subotica

Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

HRCKO

Zašto volim ići u hrvatski odjel

Učenici II. h OŠ »Matko Vuković« u Subotici:

Valentina Mačković: U mojoj školi postoje razredi u kojima se održava nastava na hrvatskom jeziku. Ja sam učenica takvog odjela. Moji drugari i ja se stalno pomažemo na satima, a igramo na odmorima. Imamo puno prilika dokazivati se u raznim natjecanjima. Ponuđene su nam i mnogobrojne ekskurzije i ljetovanja. Naš je razred najbolji, baš kao i svaki hrvatski odjel. Jako sam sretna što sam učenica hrvatskog odjela.

Andrej Bošnjak: Sjećam se mog prvog dana u školi, kao da je bilo jučer. Nisam nikog poznavao, ali sam ubrzo stekao nove prijatelje. Učiteljica Vesna se trudila od prvog dana naučiti nas novim stvarima. Meni je zanimljivo to što učimo i uvijek rado idem u školu. Najviše se družim s Markom, ali rado se družim i s ostalim drugarima. Pomažemo jedni drugima oko zadaće i teških zadataka. Moj odjel je moja druga obitelj i nadam se da ćemo se družiti i nakon završetka osnovne škole.

Valentina Mačković, II. h,
OŠ »M. Vuković« Subotica

ŠTO VOLIM U ŠKOLI

Učenici II. h OŠ »Sveti Sava« u Subotici:

Matea Rudinski: Školu volim zato što puno naučim i volim dobivati dobre ocjene. Hrvatski jezik i matematika mi podjednako dobro idu, pa ih zato i najviše volim. Išla sam na natjecanje u recitiranju i plasirala se na Pokrajinsku smotru recitatora. Nije lako izaći pred žiri, ali sam sada veoma ponosna. Išla sam i na matematičko natjecanje »Kengur«. Volim čitati. Sada za lektiru čitamo »Pinokia«. Knjiga mi se veoma sviđa i najinteresantnija mi je od svih koje sam do sada pročitala. Volim veoma i likovni odgoj. Sada smo počeli raditi temperama, što mi je veoma zabavno. Učiteljica često šalje naše radove u Hrcko. U ZOO vrtu volim šetati i gledati životinje, a uvijek i nešto pravimo i idemo na igralište ako nije hladno. Jedva čekam veliki odmor da idem van igrati se lovice. Poslije čekam posljednji sat da idem kući, a kad on dođe, ja bih još ostala u školi.

Robert Miler: Volim ići u školu zato što se uvijek nešto novo događa i radimo neke nove stvari. Omiljeni su mi predmeti: tjelesni odgoj, likovno, glazba i matematika. Tjelesni odgoj volim kada se natječemo i moja ekipa pobijedi ili kada igramo dječje igre, npr. zrakoplov-poplava. Likovni odgoj volim zato što nešto crtamo, bojimo temperama i pravimo nešto od različitih materijala. Glazbu volim zato što plešemo, pjevamo i sviramo. Meni je najdraži instrument bubanj. Matematika mi se sviđa zato što imamo kontrolne, zadatke za plusiće i vježbamo za natjecanje. Super je kad riješim neki takav zadatak. Na velikom odmoru se s Marijanom igram lovice. Ponekad se i posvađamo, ali se ne ljutimo dugo. Nedostaje mi kada ne dođe u školu.

Maja Osmanović: Ja volim glazbu jer plešemo i pjevamo. Na tjelesnom odgoju volim trčati, preskakati vijaču i igrati se lovice. Omiljena vježba mi je kolut naprijed. Iz matematike volim listiće koje treba bojiti.

TEMA BROJA

Mateja Evetović, II. h
OŠ »Sveti Sava«, Subotica

PJESMA ZA DAN ŠKOLE

Došao je krasan dan,
Naše škole rođendan.
Prvi dan je proljeća,
Svak se lijepo osjeća.
Dosta nam je bilo zime
I studene klime.
Prije 100 ljeta na taj dan
Rođen je veliki Ivan.
Dao je ime našoj školi
Pa ga svako dijete voli.
Priredili smo predstave razne,
Danas su učionice prazne.
Svaki odjel priredio je točku neku,
Dječaci i djevojčice recitiraju, glume i plešu.
Veseli zvuci glazbenika se čuju,
Stihovi pjesme se rimuju.
Svi slave ovaj dan,
Ivana Gorana Kovačića rođendan!

David Kuruc, III. b,
OŠ »I. G. Kovačić« Sonta

Učenici III. b OŠ »Vladimir Nazor« u Đurđinu:

Josipa Horvacki: Sada ću vam opisati zašto volim ići u hrvatski odjel. U hrvatskim odjelima je jako lijepo. Tamo igramo zanimljive igre. Ja u odjel idem s prvašima i mojim drugovima iz trećeg razreda. Oni su jako zabavni. Hrvatski odjeli uče više hrvatski nego srpski jezik. Na hrvatskom jeziku mnogo discipline naučimo. Ja sam jako ponosna što idem u hrvatski odjel. Svaki mjesec idemo u ZOO vrt. Svake godine idemo na maskenbal. Prošle godine smo išli na more u Novi Vinodolski. Na moru je bilo jako zabavno. Upoznali smo mnoge druge prijatelje koji također govore hrvatski jezik. Svake večeri na moru bila je fešta. Volim hrvatske odjele jer su najbolji odjeli.

Josip Dulić: Ja se zovem Josip, imam deset godina, idem u hrvatski odjel. Volim ići u hrvatski odjel, jer imamo puno zabave. Idemo svake godine na more sa školom. Ove godine Hrcko je slavio deset godina pa smo išli na maskenbal. Kada sam bio u prvom razredu, crtali smo zmajevе, a učiteljica je odnijela crteže u Gradsku kuću, pa smo išli tamo vidjeti tko je osvojio nagradu. Ja sam osvojio nagradu. Volim ići u hrvatski odjel zato što je zabavno.

Mihaela Dulić: Volim ići u hrvatski odjel i napisat ću vam zašto. Volim ići u hrvatski odjel zato što su moji prijatelji iz razreda dobri, pametni i razigrani. Mama me je upisala u ovaj razred. Volim moju učiteljicu, koja nikada ne zada puno domaće zadaće. U mojoj učionici su i prvaši s kojima pohađam sate. Moji prijatelji iz razreda su: Katarina, Krunoslav, Josipa i Josip. S mojim razredom bila sam na Hrckovom maskenbalu. Tamo sam bila maskirana u damu, gospođicu i plavušu. Tamo sam se dobro provela s mojim prijateljicama. Jako volim ići u hrvatski odjel.

Učenici OŠ »Matija Gubec« u Donjem Tavankutu:

Ana Vereb, III. a: Volim hrvatski odjel jer je sve mirno i tiho. Veoma je lijepo i ima puno ljubavi i sloge. Učiteljica nam svima pomaže i poklanja pažnju. Knjige koje dobivamo nikada nisu iskidane, prljave, već su lijepe i uredne. Hrvatski odjeli dobivaju časopis »Hrcko« koji ima nagradnu igru »Hrckovi detektivi«. Čak sam i nagrade osvojila. Idemo na natjecanja i na maskenbale, dolaze nam razni gosti, književnici i Bernadica. Volim hrvatski odjel, jer mi nikada nije dosadno, lijepo učimo i družimo se.

Kristina Crnković, IV. a: Volim ići u hrvatski odjel jer mi se sviđa hrvatski jezik i hrvatska književnost. Čitamo svakakve knjige pisane hrvatskim jezikom, putujemo u Hrvatsku, imamo hrvatske kvizove, razne natjecaje, a posjećujemo i Hrckov maskenbal. U našem odjelu vlada sloga, a to je ono što nam je potrebno da budemo i da se osjećamo kao jedna obitelj. Moji najbolji drugari su Matija, Milena, Danijela, Lucija i Nikola. Učiteljica nam je jako dobra i ljubazna. Zove se Mirjana Perčić. Trudi se zainteresirati nas za novo gradivo. Svake godine za blagdanе dobivamo darove i tada se hrvatski odjeli spoje i skupa se družimo i veselimo.

Dunja Šimić, IV. c
OŠ »I. Milutinović« Subotica

ZAŠTO VOLIM HRVATSKI

Od početka školovanja polaznica sam izbornog predmeta »Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture«. Još dok sam bila u dječjem vrtiću, slušala sam stariju sestru kako glasno uči hrvatski. U obitelji dosta gledamo i programe hrvatskih TV postaja, pa mi je već puno toga bilo poznato. Poželjela sam i ja učiti hrvatski, a ta želja mi se ispunila pri upisu u prvi razred. Nastavnica mi se jako sviđjala i svaki sat hrvatskog za mene je lijep doživljaj. Na satu pišemo, rišemo, bojimo, plešemo, učimo pjesmice, čitamo priče, igramo asocijacije, a i latinicu smo svladali vrlo brzo. Obožavam igru asocijacija, tako naučim najviše hrvatskih riječi. Hrvatski ću učiti u svih osam razreda, a nadam se i da će mi biti potreban u daljnjem školovanju.

**Anđela Šimunov, III. b,
OŠ »I. G. Kovačić« Sonta**

PISMO ZA PREDŠKOLCE

Učenici IV. c OŠ »Ivan Milutinović« u Subotici:

Dajana Brajković: Dragi moji predškolci, 1. rujna krećete u prvi razred. Nadam se da ste se svi upisali u hrvatski odjel, jer je to divno. U mom razredu često imamo neke pustolovine. Svakog mjeseca idemo u ZOO vrt. Zimi idemo na klizanje, a u proljeće na rolanje. Škola je nešto divno i ne morate se plašiti, jer će vam ona donijeti samo dobre stvari. Bilo bi divno da bude puno prvaša koji će učiti hrvatski jezik.

Dario Lakatoš: Upišite se u hrvatski odjel, jednostavno je najbolji. Nitko se ne tuče, nitko ne govori ružne riječi. Učiteljice su jako dobre u hrvatskim odjelima. Nemojte se plašiti. Samo učite i sve će biti dobro. Ako dobijete lošu ocjenu, nemojte biti tužni, svaka ocjena je za đaka. Izbjegavajte tuče. Lijepo se igrajte. Škola je jako lijepo mjesto gdje se nauči mnogo toga.

Emil Cvijin: Dragi predškolci, ja vam preporučujem da idete u OŠ »Ivan Milutinović«. Ne samo što je jako blizu vrtića, nego je i jako zabavno. Imamo dvorište koje je veliko i prelijepo. Imat ćete mnogo zabavnih sati, kao na primjer: matematiku, hrvatski, engleski, srpski, likovno, tjelesno i tako dalje. Ne brinite, ostali đaci uopće nisu bezobrazni i opasni, naprotiv, veoma su fini i lijepo odgojeni. Sigurno ćete imati fine i dobre učiteljice. Učit će vas da brojite, učit će vas abecedu, kako da prelijepo crtate i mnogo toga. Imat ćete veliku dvoranu za tjelesno. Tamo imate lopte, golove, koševе, vijače i razne strunjače. Moguće je da ćete ići u ZOO vrt, kino, kazalište i na ekskurzije. Ekskurzije su kada negdje putujete. Ja sam vam opisao našu školu, sad je vrijeme da vi izaberete.

Odaberi nastavu na hrvatskom jeziku

Često sam slušao od moga djeda, dok sam još išao u vrtić, kako biti prvašić nije »s paradičkom čorba«. I nije mi to baš bilo u potpunosti jasno. Valjda zato što volim »s paradičkom čorbu«. No sad, kada sam i ja stasao za školu, čini mi se kako pomalo shvaćam. Djed je mislio kako to nije sitnica, nego veoma važna stvar. A zasigurno jest kad se o njoj priča na svakom našem obiteljskom nedjeljnom ručku. Kad su nam došli gosti za Uskrs, ponovno se pričalo o upisu, ako je neki dječji rođendan, svakako se dotakne i ta tema. I svi nešto pričaju i dogovaraju se, razmišljaju, pa valjda tako i treba.

Ne znam što je sporno i o čemu se ima tu tako puno dogovarati. U školu se mora ići, to znam, i nekako sam se i priviknuo na tu činjenicu. Vidio sam mog susjeda Petra koji je već treći razred, ako se on priviknuo i ja ću zasigurno. Ponukan tim stalnim dogovaranjima odraslih, odlučio sam pitati mamu o čemu se radi.

Volio bih kad bi svi iz vrtića mogli ponovno skupa ići u isti odjel, al' mama kaže kako to nije moguće, ne stanujemo svi u istom kvartu. Ne razumijem, pa ni u vrtić kad smo išli nismo stanovali u istom kvartu, pa smo opet svi bili skupa u »Mariji Petković«. Mama kaže kako možda nisu svi roditelji raspoloženi da i dalje »taksiraju« svoju djecu u školu. Ni to ne razumijem, ali i za to imam rješenje. Ponovno, ja o mom susjedu Petru. Njega, koliko vidim, svaki dan ispred kuće čeka prijevoz i frendovi u njemu, pa skupa idu u školu, a kaže da je i besplatno, jer to financira Hrvatsko nacionalno vijeće. Znam tko su oni. Oni Petru svake godine daruju besplatne udžbenike, a kad je krenuo u prvi razred dobio je i školski pribor. Mi u vrtiću dobijemo od njih darove za Svetog Nikolu i Uskrs, a Luka se hvalio

kako su ih i oni dobili. Ali ne samo to - Petar će ovoga ljeta ići s prijateljima iz razreda na more u Hrvatsku, uz neku simboličnu nadoplatu. Vjerujem da će se super provesti.

Jedva čekam kad krenem u školu da primam »Hrcku«, Petar ga dobiva besplatno. A najviše čekam poklade i »Hrckov maskenbal«, to je pravi tulum i druženje. Sviđa mi se i kad u rujnu ili na kraju školske godine idemo u katedralu na zajedničku misu. To je lijepa prigoda da se ponovno svi vidimo. U Petrovu odjelu svi idu na katolički vjeronauk, to je baš cool.

Petar mi je još rekao kako on može ići u bilo koju srednju školu kad završi osnovnu, jer uči i hrvatski i srpski jezik. To dobro zvuči. Ja još uvijek ne znam što bih upisao u srednjoj, ali mama kaže kako je to u redu, da još imam vremena za smisliti. I u vrtiću smo učili hrvatski jezik, mi smo Hrvati, pa logično je da ću i upisati hrvatski odjel. Petar mi je pričao o još nekim privilegijama koje imaju oni u hrvatskom odjelu, ali nisam ih upamtio. Nije ni bitno, na jesen ću ih i sam osjetiti.

Ako znam sve ovo kao dijete, a vjerujem da roditelji znaju i više od mene, sigurno mi ne treba više razloga da bih se upisao na nastavu na hrvatskom jeziku. Bit ću svoj.

B. I.

Završen kviz «Čitam i skitam»

U Gradskoj knjižnici je i ove godine veselo i svečano obilježen Međunarodni dan dječje knjige i rođendan Hansa Christiana Andersena. Toga je dana, 2. travnja, u čitaonici održana završna priredba i javno izvlačenje nagrada Kviza za poticanje čitanja »Čitam i skitam«. Ovaj kviz je već postao uobičajena aktivnost subotičkih osnovaca, jer ga Gradska knjižnica organizira već peti put. I svaki put ista priča: traži se mjesto više, odnosno bude puna dvorana nestrpljive djece koja žele doznati jesu li osvojili neku od nagrada. A nagrada je bilo više nego inače, čak 121. Bilo je tu svega, od knjiga, ulaznica za Dječje kazalište i ZOO vrt, mnoštva slastica i grickalica, školskog pribora, USB memorija, nagradnih izleta, Mc obroka, torbi za laptop, lopti, rolera, i naravno glavna nagrada bicikl, koju je osvojila Milica Čoban iz OŠ »István Kizúr«.

Nisu nagrade bile jedino što je Gradska knjižnica pripremila svojim najmlađim članovima za taj dan. Naš stari prijatelj glumac Brane je i ovoga puta osmislio interesantan interaktivni program, naravno na temu kviza, a to su braća Grimm i njihove bajke. Sjećate se kako proslavljamo Godinu braće Grimm u povodu 200. obljetnice od prvog izdanja njihovih bajki. Bilo je tu raznih pitanja iz njihova životopisa ili iz poneke bajke, na koja su svi, ali baš svi, znali odgovor.

Ove je godine kviz bio nešto drugačiji, točnije suvremeniji. Djeca su trebala i dalje pročitati određene knjige, odnosno bajke braće Grimm, a potom ispuniti upitnik koji je na opće zadovoljstvo svih sudionika bio online. »Krivac«, ako se to uopće može tako reći, što je kviz bio online jest prijatelj kviza Erste banka, koja je pomogla da se ova dobra ideja i realizira. Ooooo, sudeći po komentarima koje ste slali s upitnikom, ovaj način kviza vam se osobito dopao. I to je dobro. Bitno je da vam se sviđa i da se čita. A uz knjigu se može i skitati, al' o tome ćemo drugi put. Kad se dobitnici nagradnog izleta vrate »sa skitnje«. To će biti ili krajem travnja ili početkom svibnja.

Pjevalo se, plesalo, bio je to pravi provod, a tenzija je stalno rasla kada je počelo javno izvlačenje nagrada. Jedni drugima djeca su među sobom dijelila sreću, a do kraja je već rijetko tko i sjedio na stolcu jer su svi bili uzbuđeni. Mnogi od sretnih dobitnika su bili i prisutni, pa smo ih mogli i vidjeti.

Susret je završen kraćim druženjem uz prigodno posluženje koje je pripremila Gradska knjižnica, uz obećanje da se vidimo i dogodine.

Do tada ne zaboravite da vas na Dječjem odjelu očekuje još mnogo dobrih naslova, te »čitajte i skitajte« dragi prijatelji.

Bernadica Ivanković

DUHOVNI KUTAK

SEDMERO BRAĆE

JEDNOM BIJAŠE SEMERO BRACE.
ŠESTORICA SU IŠLA U DA RADE, A
 BRAT SE BRINIO O . JEDNOG DANA
SE TO PROHJENILO. BRAT JE ZATRAŽIO DA I
ON IDE NA POSAO U KAKO BI ZARADIO
ZA . RAD SU DOŠLI BILO JE
HLADNO I NEUREDNO. NA NIJE BILO PRIPRE-
LJENO. . BRACA SU BILA . SPOZNALI SU
DA SU KRIVO POSTUPILI. PONOVRNO SU -MOM
BRATU VRATILI STARI POSAO. OD TADA
SU SVA BRACA BILI I RADOSNA.

Ana Mandić, IV. h

ŽIVJETI S DRUGIMA

Svi smo kršćani pozvani živjeti u ljubavi i zajedništvu, nastavljajući Kristovo djelo na Zemlji. Po krštenju postajemo članovi Njegove Crkve, međusobno braća i sestre. Kao kršćani smo pozvani slušati Božju riječ, međusobno se hrabriti na putu vjere i posebno se brinuti za siromašne, slabe i ugrožene. Što kršćani trebaju činiti da se više poštuju i pomažu, opisano je u Euzebijevoj molitvi iz 1. stoljeća:

Daj mi Bože,

Da samo dobro ljubim, tražim i postižem;

da svim ljudima želim sreću i nikomu ne zavidim;

da nikada ne postignem pobjedu koja bi

boljela mene ili moje protivnike;

da pomirim prijatelje koji se srde;

da svom snagom pružim pomoć svima

koji ju trebaju;

da poštujem samoga sebe;

da nikad ne govorim kako je netko zao ili je zlo učinio,

nego da tražim dobre ljude i slijedim

njihove stope.

Vjeroučiteljica Ana

KUTAK ZA STIHOLJUPCE

TO LUDO VRIJEME

Ni godišnja doba nisu kao što su nekad bila, sve je to posljedica djelovanja nas, nemarnih ljudi. Nismo baš uvijek marili za okoliš, pa nam se to pomalo i vraća. Druga polovica travnja je i obično smo tada već uveliko uživali u suncu. No, sada to nije slučaj. Imali smo i snijeg i mnoštvo kiše, dosta vjetra, a nadam se bit će i dosta sunca.

Zato ovoga puta slijedi pjesma o vjetru, tom obješenjaku koji posvuda skita pa svrati i do nas.

Uživajte u ovoj prekrasnoj pjesmi, kad već nemamo toplo vrijeme.

B. I.

Vjetar

Svaki je vjetar, ako netko pita, obješenjak pravi koji posvuda skita, katkad je pitom, kadšto bude lud, zamjerit mu nemoj, takva mu je ćud!

Silovita bura nosi sve što takne, čovjeka izgura, čak i auto makne! Kad sjeverac grudi, toplina tad posti, hladnoća te prožme sve do same kosti!

A široko, oštro jugo s morskog praga toplom rukom rado obalu podraga. Lahor i maestral nježnosti su puni, nijedan se nikad baš ne uzjoguni!

Dok grubijan vior prepreke sve ruši, pa ti, bogme, nije ugodno pri duši, orkan, srećom, k nama u goste stiže, jao svakom onom tko mu priđe bliže!

Pušu vjetri s četiri strane svijeta, istočnjak, zapadnjak? - njima to ne smeta. Smorac ti donosi miris morske soli, tramontana s Visa zapuhati voli.

Neke vjetre voliš, prijatelj si svima, druge ne poželiš ni u ružnim snovima! Kada dobri budu na vjetrovnoj ruži, razvij svoja jedra i s njima se družil!

Mladen Pokrić

HRVATSKI JA VOLIM DAROVI

Nedavno smo proslavili najveći kršćanski blagdan Uskrs. Veliki tjedan, sam Uskrs i Uskrsni ponedjeljak dani su prepuni različitih običaja, a najveseliji i djeci najdraži je običaj darivanja. Sigurna sam da ste svi vrijedno brali travu i pripremili gnijezda u kojima ste na uskrsno jutro pronašli obilje darova.

Stoga sam vam i ja odlučila reći ponešto o darovima. Sigurno se pitate u čemu je problem s jednostavnim riječima dar/darovi/darovati/darivati.

Dva glagola koja većina govornika ne razlikuje pa ih pogrešno rabi su «darovati» i «darivati». Na prvi pogled možemo zaključiti kako se ta dva glagola razlikuju po vidu, prvi je svršeni, a drugi nesvršeni.

Iza svršenoga «darovati» slijedi imenica u akuzativu (loptu, lutku, čokoladu), a iza nje u dativu (prijatelju, sestri, baki), što označava da se komu što daruje.

Iza nesvršenoga «darivati» također stoji imenica u akuzativu (prijatelja, sestru, baku), ali iza nje slijedi instrumental (loptom, lutkom, čokoladom).

Dakle, izraz «darivati» označava **da ste koga čime darivali**, odnosno da je **tko čime darivan**. Razlika se najbolje vidi u glagolskom pridjevu trpnom; od prvoga glagola on glasi **darovan** pa je po značenju jasno da je pogrešno izjednačavati te oblike. Nije dakle isto reći «darovati djecu» i «darivati djecu». Jer bi oni koji «daruju djecu» (kada bi to bilo moguće) ostali bez njih, a to, naravno, ne bismo željeli!

Miranda

KNJIGA BAŠ ZA MENE

POZNAJETE LI KAROLINU MRKVICU

Poznajete li Karolinu Mrkvicu? Ne? E pa red je da vas upoznam s njom.

Karolina je jedna sasvim obična tinejdžerica koju nitko, na njenu sreću, kako to sama kaže, ne zove po imenu. Još u vrtiću joj je neki šmoljkan, ponovo citiram nju, dao nadimak Mrkvica, koji se izvanredno podudara s njenom bojom kose. Ima i mali prćasti nos, zelene oči, prevelike uši i praznine na mjestu gdje trebaju biti dva prednja zuba, ima i točno 37 pjegica i jednog mrtvog zečića. Isti počiva u Tanjinom vrtu ispod trešnje. Tanja, Jasna, Estera i Karolina Mrkvica su nerazdvojne prijateljice. One su se zarekle da će sve biti uz jednu i jedna će biti uz sve. To ih čini jakima, prije svega zbog dječaka u školi. Oni im se koji puta rugaju da su »Klub jakih cura«, a onda se smiju kao ludi, ali prisjest će im već.

Sastaju se skoro svaki dan u parku na gombalicama. U parku imaju svoje gnijezdo na drvetu - veliku mrežu koju drže debela čvrsta užad.

Karolina Mrkvica i njene drugarice prolaze kroz razne događaje. Pisac ovog djela je Christian Bieniek i ima nekoliko nastavaka. U prvom dijelu - **»Karolina Mrkvica i Klub jakih cura«** doznajemo sve o njima. U školi divlja lopov, koji pod odmorima djevojčicama rezucka kosu. Karolina Mrkvica uvjerena je da to mora biti neki blesavi dečko. Zato s prijateljicama pokreće lov na šaljivca sa škaricama - no dogodi joj se nešto neobično, usput shvati da postoje dobri i pristojni dječaci.

U narednom dijelu - **»Karolina Mrkvica i breakdance - kids«** Karolina Mrkvica ima novi hobi: plesanje! To joj je postala najdraža zanimacija od kad je u gradu vidjela jednog breakdancera. I onda joj je na pamet pala genijalna ideja - da zajedno sa svojim »jakim curama« nastupi na školskoj svečanosti. Pa je to i objavila pred cijelim razredom. No, stvar ima jednu veliku kvaku: njezine prijateljice nemaju pojma o toj njezinoj ideji, i na njoj je težak zadatak, jer ih mora prvo nagovoriti da skupa s njom porade na tom nastupu. Što je za spontanu Karo vrlo karakteristično!

»Karolina Mrkvica i najdraži pas na svijetu«, naziv je još jednog nastavka o simpatičnoj Karolini Mrkvici i njenim drugaricama. Donedavno su Karolina i njezine prijateljice bile nerazdvojne, no od kad se u njihovom životu pojavio psić, samo se svađaju. Svaka od njih ga želi zadržati za sebe! To želi i Karolina, no njezin se otac ne slaže s tim. Zato Karolina mora nešto smisliti, no to nije lako. Potrebna je gomila ideja i trikova kako bi najdraži pas na svijetu dobio novi dom!

Ako su vam se bar malo sviđjeli ovi sažetci, potražite i druge naslove o Karolini Mrkvici i njenim prijateljicama u subotičkoj Gradskoj knjižnici.

B. I.

Anja Jovanović, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Dejana Šefer, I. a,
OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut

Ana Drobina, II. a, OŠ „I. G. Kovačić“ Sonta

Tanja Šegrt, V. b, OŠ „I. G. Kovačić“ Sonta

Dajana Brajković, IV. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Ana Vukov, I. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Valentina Sabo, III., OŠ „Ivo Lola Ribar“ Plavna

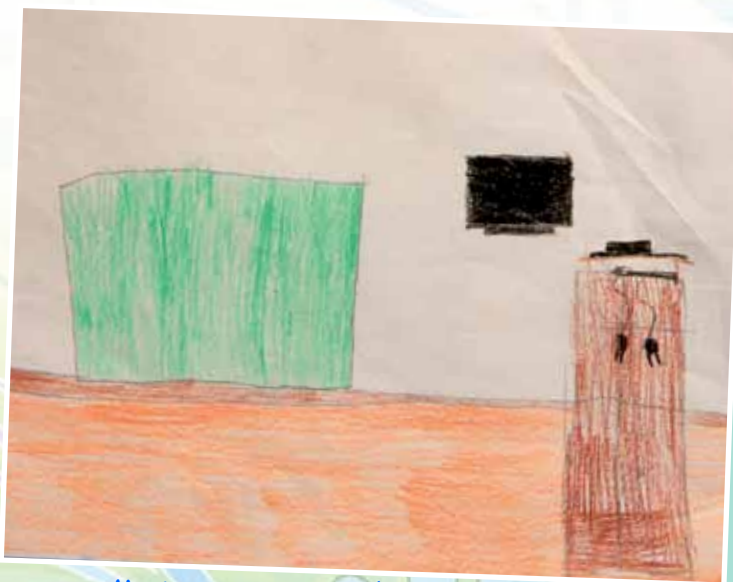
Sanja Benčik, I. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Zdravko Ostrogonac, III. a, OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut

Petar Pečerić, I. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Mario Romak, I. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Ivana Vukov, IV. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

♥♥♥ Malo radosna, malo tužna... ♥♥♥

Bog! Našem druženju bliži se kraj... Uskoro polazim u srednjak, u gimnaziju, naravno u hrvatski odjel... Poslije toga više neću biti i pisati za «Hrcka»... Možda me prime u «Kužiš», ali meni je ovdje zbilja bilo COOL. Nadam se da će biti neka druga teenagerica (ili teenager? To bi bio štos!) koji će vas zabavljati i pisati vam svoje doživljaje, osjećaje i ideje, iskreno i otvoreno... Ipak je bolje da bude cura ☺. Cure su cure. Ne plaše se jasno i glasno kazati istinu, a dečki malo muljaju ponekad, pogotovu kad se radi o važnim, ali «osjetljivim» temama. Yes! Otvaram natječaj! Neka mi se jave cure koje bi pisale, a ja ću izabrati i poslati urednici... Hej, baš dobro zvuči... Ajmo, cure, pošaljite mi dio svoga dnevnika ili neki osobit doživljaj... HMMM... Kako ne želim da me optužite za diskriminaciju (diskriminacija, od lat. discriminare, što znači razlučivati, dijeliti = ograničavanje, osporavanje prava koja nekome pripadaju; odricanje ravnopravnosti, pravljenje neopravdane razlike među ljudima - rasne, nacionalne, ekonomske i dr., pa i one među curama i dečkima), dopuštam i dečki-

na hrvatskom jeziku. Znam kako bi i ona to voljela. Ono čega me je možda malčice, samo mrvičicu strah, jest to da ne budem imala vremena za sve. Škola jest prva, ali tu su i prijatelji, pa ♥... Možda me to malo isto uznemiruje - ako on ode u drugu školu (on nije baš tako sjajan učenik), nećemo se viđati baš puno. Vjerujem da on može sve što želi upisati, ali - nekada u životu nešto uspije, nekad nešto ne. Nije to tragedija, ali ipak - nekako nam je lijepo počelo. On se dvoumi između tehničke škole i gimnazije prirodno-matematičkog smjera, a ja bih, naravno, da budemo u istoj školi. Naravno, i njemu želim da uspije na hrvatskom upisati smjer koji želi - ipak smo osam godina učili na materinskom, pa sad mi je i bez veze i krivo bi mi bilo da ne možemo.

Spremam se s velikim iščekivanjem i za sakrament Svete potvrde. S «pajtosima» s vjeronauka sam se super družila stalno, nadam se da će oni nastaviti dolaziti na župski za srednjoškolce. Ja sigurno hoću! Bit će zanimljivo upoznati nove prijatelje, a možda će mi netko biti i dobar savjetnik za školu. Ne shvaćam krizmu kao neki - dotjerat ću se, fotografirati se u stotinu poza i dobiti darove. Računam na dar mudrosti i znanja od Duha Svetoga - to svakako planiram koristiti ☺. Neću naravno odbiti darove, osobito ne od moje drage kume i tete, koju volim najviše na svijetu od odraslih nakon mame i tate i djeda i bake, ali više mi znači da to doživim onako lijepo i dobro kako su nas učili i župnik i vjeroučiteljica. Radujem se i što ću moći čitati u crkvi, jer već dugo gledam i razmišljam o tome kako bi bilo stati za ambon. Zbilja je uzbudljivo - postajati «odrastao» ☺...

Eto, puno lijepoga, što me raduje i ushiti, i nekad nečeg teškoga, što me uplaši ili rastuži. U biti, jako sam sretna, ljudi ☺! Stiže i povrće i voće, a ja sam toga zbilja pravi fan! Još da pravo proljeće bljesne, pa da mogu još više šetati - znate s kim ☺. Jedva čekam... Možda sam zbilja zaljubljena :) ?

Voli vas

ma da se bore za «mjesto pod suncem» - javite se pismom ili mailom (na adresu Hrcka) tko hoće pisati, pa ćemo vidjeti... Ili mi dajte tekst osobno, znam da me svi poznajete ☺!

Meni poželite sreću u školi... Ne bojim se novoga, niti da neću uspjeti, niti da će biti preteško. Volim i učiti, moja mi je teta sve ispričala o gimnaziji, o tome što valja činiti, a što ne vrijedi truda... Znam da će biti i težih dana, ali i onih kada je sve savršeno, jer sam sve uradila na vrijeme. Mislim da ću naći i nove prijatelje, a stare svakako neću zaboraviti - to nikako! Moja Nina neće u gimnaziju i to mi je baš žao, ali se nadam da će u srednjoj naći smjer koji želi, a

Teenica
teenagerica ♥

PRIČAM TI PRIČU

Teška školska torba

Sunčica je poput zraka i svjetla bila prisutna u svakom kutku obiteljske kuće u kojoj je svima bila najveća radost. A kako i ne bi kada je došla kao četvrta, nakon dvije starije sestre i brata. Bila je pomalo neočekivana. Tata Mirko zna reći kako se samo autobus čeka, a dijete se dobije, možda i za-sluzi. Mama Gordana je Sunčicu smatrala pravim darom, jer su Ksenija i Lucija već bile na fakultetu, a Luka je završavao srednju školu. Sunčica je bila najmlađa, najslađa, najdraža, najraspjevanija i najveselija. I - najtananija, najsitnija, najmršavija i najslabija! Svi „naj“ komplimenti se rastope kada dođu baka Mira i djed Stanko. Začudoeno se pitaju na koga je Sunčica ovako krhka i nježna i sve ono što je naj - slabije. Istina, vole njenu razdraganost, poletnost, njezin ples po kući, a napose pjesmu koja se čuje i po dvorištu kada je ona kod kuće. Za ručkom je najveselija, ali je njezin tanjur najsmješniji, moglo bi se reći da joj hranu možete staviti u dvije-tri žlice, a ne u tanjur koji uvijek izgleda poluprazno. Slabo jede, vrte glavom svi za stolom, možda će biti bolje kad krene u školu.

- Jedi mesa, sunce bakino. Moraš porasti do škole! Moraš biti velika i jaka jer ćete na pregledu odbiti i morat ćeš čekati još jednu godinu da bi krenula u školu.

Povrće je važno, salate također, voće još važnije, slušala je Sunčica svakodnevno. Za školu treba snaga! I odluči ona jesti, polako, ali svaki dan sve više. Ni to nije bilo dovoljno po sudu njezinih ukućana. Bila je ona doista najmanja među predškolicima u vrtiću, čemu se tamo nitko nije čudio. Odlično je pjevala, plesala je u baletnom studiju gdje je njezina gracioznost bila poželjna. U čemu je onda problem? Ubrzo je saznala razlog obiteljske brige. Tražeći konopac preko kojega je rado skakala, zastala je u hodniku i čula poznate, ali zabrinute glasove.

Mama Gordana razgovarala je sa svojom majkom Mirom i tatom Stankom. Ozbiljan ton nagovijestio je njihovu odlučnost u rješavanju problema. Imamo samo tri mjeseca do polaska u školu. Tko će pratiti Sunčicu? Tko će joj nositi školsku torbu? Pa ona ima težinu kao malo jači pijevac! Stariju djecu nisu morali pratiti, osim prvih nekoliko dana. Možda ćemo sada morati glumiti da izvodimo psa u šetnju kako joj se ne bi rugali što joj netko pomaže nositi torbu. Pametna je, sposobna, do-

bro pamti, ali nema snage za nošenje knjiga, bilježnica, pribora za tjelesni, likovni odgoj, užinu, vodu i tko zna kakav sve pribor. Tri su glave poput visibaba i visidjeda zabrinuto visjele nad stolom.

Sunce mu žarko, posudila je djedovu uzrečicu Sunčica, moja je torba kupljena i moram ju početi vježbati nositi. Munjevitom brzinom zgrabila je pogačice i jabuku ispred zabrinute kuhinjske trojke i otrčala u svoju sobu. Posudila je Lukine knjige i uredno ih poslagala u torbu. U drugu pregradu stavila je pernicu, a u manje džepove užinu. Pokušala je podići torbu, a torba ni makac! Odjednom je splasnula radost koju su zamijenile suze teške kao školska torba. Šćućurena pokraj kreveta, Sunčica je razočarana gledala torbu koja je postala njezin neprijatelj.

Tek što je Luka poželio zaurlati kako su mu nestale knjige, čuo je nečiji plač. Sunčica nikada ne plače, što se to moglo sada dogoditi? Zaboravio je na nestale knjige i nježno zagrlio svoju najmlađu i najdražu sestricu. Reći ćeš svom bratu što te rasplakalo? Umjesto odgovora, pogled je Sunčica usmjerila prema otvorenoj školskoj torbi. Vidio je Luka u njoj i svoje knjige i pernicu i jabuku i kratko rekao: „Riješit ćemo problem!“

Sutradan je tata značajno najavio odlazak u još jednu kupnju potrebnih stvari Sunčici za školu. Svi su ga pogledali, osim Luke. Sve je kupljeno, čemu još nešto kupovati? Nisu morali dugo pogađati, kad tata objasni svoju odluku: „Sunčica je vrlo pametna djevojčica koja će za koji mjesec krenuti u školu. Svi se tomu radujemo. No, kako u torbu treba staviti puno knjiga i bilježnica, a bit će tu i užina, nećemo dozvoliti da se njezina kralježnica iskrivi. Zato ćemo kupiti torbu s kotačima pa umjesto da ju nosi na leđima, Sunčica će svoju torbu vući kao kad ide na ugodan izlet.“

Katarina Čeliković

Ajte đaci, škola zove, a i u vrtiću upis počeo je!

Draga djeco, upis u škole je počeo za sve one koji broje oko 6 godina, koji su vrijedno dolazili u vrtić godinama i prošli puno «nauka» koje su potrebne da bi se pripremilo za školu. Sve su to vrijedno provjerili liječnici, koji kroz preglede i testove koje morate proći utvrđuju jeste li spremni za školu, jeste li dovoljno porasli, kakvi su vam zubići i mišići. Vjerujem da ste hrabro podnijeli i ono cjepivo koje se dobiva pred školu. Sada ostaje samo da pripremite torbe i čekate jesen. Do tada uživajte na ferijama i dobro se odmorite. Mame i tate će već mudro odlučiti koji su škola, odjel i učiteljica najbolji za vas. A one malene, nove generacije, čeka upis u vrtić, pa i njih čekaju nove obveze i zadaće.

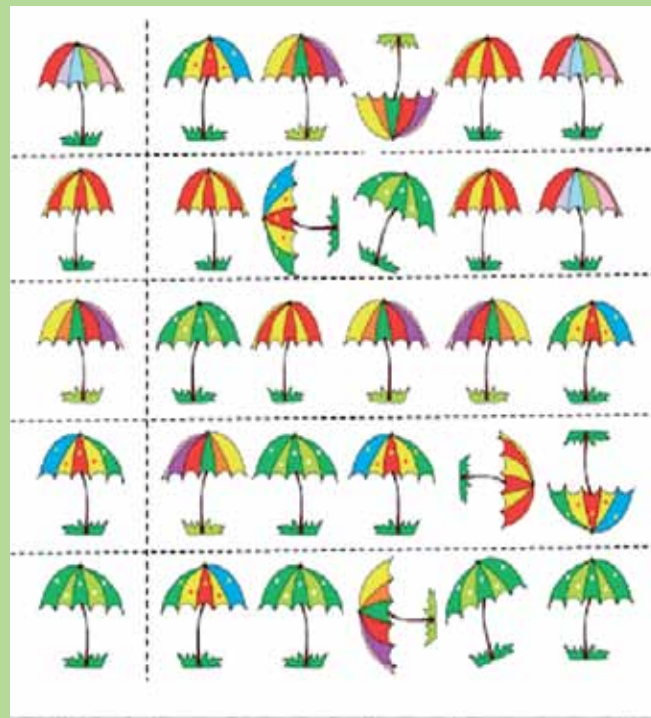
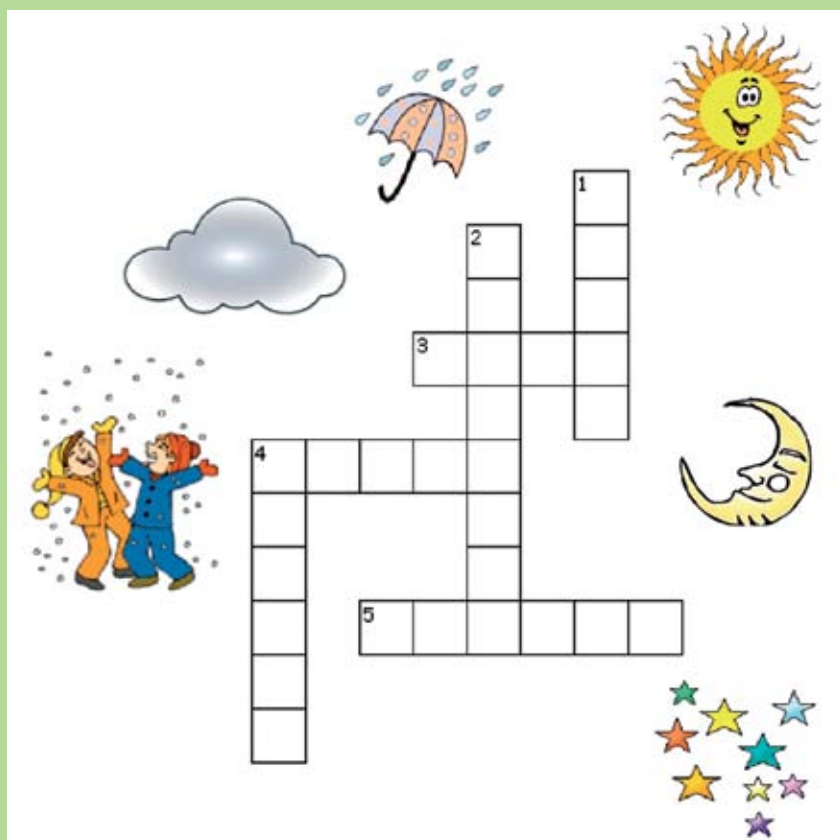
Svaki put kada započinjemo jedno novo poglavlje u životu, osjećamo malu nesigurnost, neizvjesnost na početku, ali vrijeme učini svoje pa se sve nekako brzo prebrodi. Kako kažu naši stari – «svaki početak je težak», stoga započnimo odvažno i hrabro i budimo potpora jedni drugima da svaki početak bude započet sigurnim korakom.

Novi vrtić

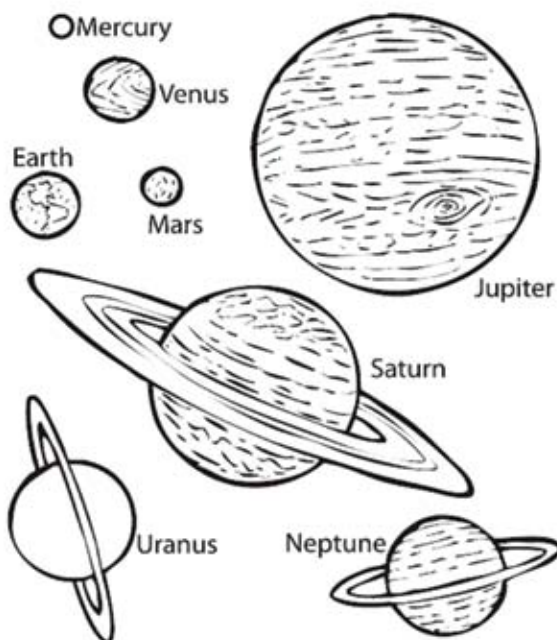
Drugi roditelji, jeste li znali kako od jeseni imate još jedan vrtić na raspolaganju za upis svoga djeteta?! Vrtić u Aleksandrovu, koji će se isto zvati «Marija Petković», radit će na hrvatskom jeziku, po Montessori i vjerskom programu, kapaciteta za dvadesetero djece. Za sve informacije možete se obratiti u PU «Naša radost», u Ulici Antona Aškerca.

Zato požurite, mjesta još ima!!!

Dan planeta Zemlje

S obzirom da se u vrtiću svašta uči, vjerojatno znate kako naš planet Zemlja također ima rođendan, ali koji, to je teško pitanje. Postoji već puno, puno godina, i naša najveća zadaća je da ga čuvamo. Ali kako? Tako što ga nećemo prljati različitim smećem, nego odlagati otpad kojeg mi ljudi danas sve više stvaramo.

Draga djeco, ako još ne sakupljate plastične boce, baterije, kompost, štedite vodu, onda na to što prije nagovorite svoje roditelje kako bi vaši potomci imali planet koji je sačuvan, a ne zagađen. Zapamtite da je 22. travnja Dan planeta Zemlje. Kojih još planeta imamo u Sunčevu sustavu pokušajte odgovoriti na ovim Hrckovim stranicama, a ako još ne znate, neka vam pomognu odrasli...

Marina Piuković

KRALJICA SA SALAŠA...

U našoj familiji se znalo što su kraljice: kraljice su bile i majka i njene seje, i moja mama i tete. To je čast kad dođeš u tu dob - od 10 do 15 godina - da možeš bit kraljica. Najviše sam još ko mala volila slušati one vesele, šaljive, dok su mi one o «katanama» bile malo i strašne, a o siročićima - pritužne. Uvijek sam čekala da te prođu, iako su dida kazali da su te najlipče. Više sam volila one radosne o ljubavi, ko i svaka cura. Danas volim ove koje pišu naše pisničinje, jer se spominju poznati, pa su jako zanimljive. Volim knjigu Bele Gabrića i Ante Pokornika «BUNJEVAČKE KRALJIČKE PISME» i često je čitam. Koračnice se moralo znati - moralo se znati «odljetati» zašto uopće kraljice idu, kad i kako. Taj ritam mi nekad nije mogao iz pameti izići, pa sam i sama smišljala kake stihove...

Od tog kake je «fele» pisma, ovisi kako i di se piva, a i kako se pokaziva tilom, el bolje kazano - prati pokretima. Koračnice se pivaju putom. Vesele pisme kraljice pivaju okrenute jedna prama drugoj i stoje dvi po dvi i pocupkuju, a na pripiv «ljeljo» dignu petama od zemlje i lagacko poklone. Žalosne pisme kraljice pivaju tako okrenute jedna prama drugoj, a na pripiv se ne naklanjaju i ne pocupkuju, već se lagacko njišu. Krune se ne skidaju sa glave jer ji je teško posli namistiti. Majka je imala svoju krunu, mama svoju, a i meni su napravile! Kad je bila prilika, ja sam izmolila od majke da mi dade malo da se modim, da dida i tata ne vide. Poslala me u bašču kobajagi da poradim štogod, a ja sam metila krunu na glavu i - prvo tiho, pa sve hrabrije i zanesenije - pivala... Pisme moje su bile i prave bunjevačke i svakake, pivala sam i o ljubavi (kako divojčica o ljubavi misli) i o sigri i o cviću i o kokama. Cupkala sam bosa i tako se znala raspivati da je majka i mamu pozvala da me potajice čuju i malo se nasmiju. Nije mi tribo ni mikrofoni ni bina, ja sam med majkinim ružama opivala i odigrala cile živote i bila zbilja - kraljica...

Kraljice uvijek selom il kroz varoš vodi neka od stariji žena, koja je nekoć i sama bila kraljica. S njom kraljice vježbaju posli Uskrsa, da bi bile spremne za Dove i lipo pivale. Majka je divanila kako su nekad tako cure mogle ući u kuće i viditi pa birati momke, jer nije uvijek sve bilo ko danas «pod nosom». Meni je to smišno bilo, al i nikako lipo... Kad je mama moja bila kraljica, to je bilo postalo malo i moderno - tribalo se malo i pokazati, bit važan. Danas nas skoro uvijek časnje okuplja i čuva nam običaje, iako su kraljice tako stari običaj da potječu čak iz vremena poganstva, pa baš i nisu zdravo kršćanski.

Jedna od najlipčih prolićnih uspomena sa salaša je kad sam bila kraljica na Dove! Blagdan Duhova, tako lip i svečan sam po sebi, rođendan Crkve i spomen prvog silaska Duha Svetoga na apostole, još je lipči jer je u proliće, pa onda još kad ga urese običaji naši - ma, prilipo! Volila sam bit kraljica, ko i svaka divojčica. Ipak, majka me dobro naučila - nije to samo lipota «krune» i ruvo svileni, već da točno i lipo pivaš («ljeljaš»), pobožno budeš na svetoj misi i sve to lipo svidiš prid Crkvom i narodom. Jer, običaji su dika, ali samo kad su istinski, a ne samo ko nika gluma...

Zato mi i biramo pisme, one najlipče i najvridnije, da se ne zaborave. Sad su Bunjevci Hrvati kršćani, pa nam je važno da nema «vrački» i da niko ne misli da će bit nesretni koji ne primi kraljice, al da i kraljice znaju da one nose glas o blagdanu i Božji blagoslov. Zato kraljice pivaju posli mise prid crkvom, prid župnikom i cilom župnom zajednicom, a onda - obalaze prave bunjevačke kuće. Nekad su kraljice za svoju pismu najviše darivane s jajima, divenicom, šunkom, a u novija vremena davali su se novci. Tako mi je ostalo u sićanju kad smo mi kraljice jedne godine lipo ljeljale i puno mista obašle, pa dosta i novaca u čobanovu torbicu dobile. Znaš zašto smo potrošile?

Dale smo za jednu bolesnu divojčicu, koja je morala ići na operaciju! Bile smo prisritne...

Sve sam danas zaboravila - i te moje pisme i nove pokrete... Samo nikad neću zaboravit kako sam bila važna i lipa i kako mriši nošnja na Dove i na kapijama zove.

Vesna Huska

foto: Ivan Ivković Ivandekić

Omlet od šparoga i jaja

Proljeće je vrijeme branja šparoga. Kako nam je ove godine proljeće zaspalo, tako su i istarski berači divljih šparoga nestrpljivi u iščekivanju sunčanih dana koji će im omogućiti odlazak u prirodu po omiljenu namirnicu.

Što su šparoge?

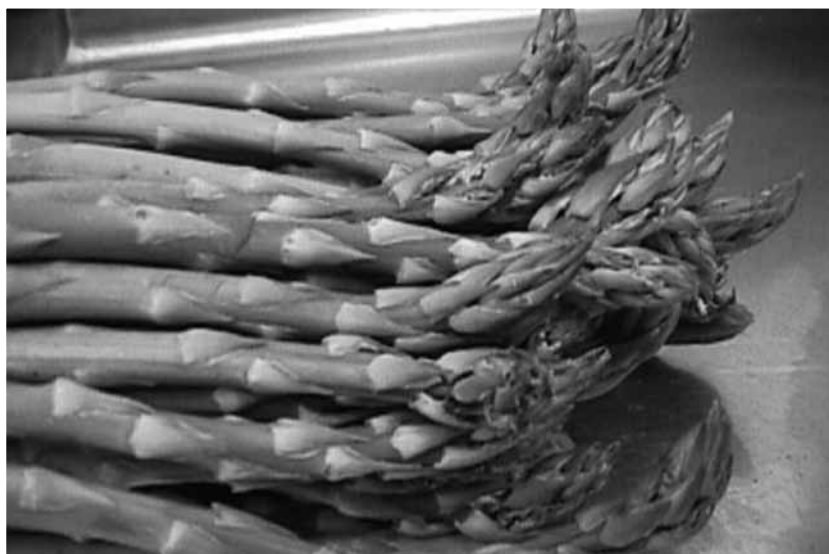
Šparoga je biljka iz porodice ljiljana, koja raste samoniklo, ali se i uzgaja, pa se u mnogim zemljama koristi kao delikatesno povrće. Razlikujemo divlju, samoniklu, i uzgojenu šparogu.

Zbog čega ih trebamo jesti?

Najveća vrijednost u ljudskoj prehrani bogatstvo je mineralnim tvarima i vitaminima. Bogata je kalijem, fosforom, sumporom, kalcijem i magnezijem te mikroelementima kao što su: željezo, bakar, cink, fluor i jod. Odličan je izvor folata, vitamina C, tiamina i vitamina B6.

Omlet sa šparogama

1. Nakidajte 5-6 šparoga na 1-2 cm duge komadiće. Kidajte ih dok ne dođete do drvenastog dijela (više nećete moći lako otkinuti, to znači da ste došli do «kraja»). Operite ih i ocijedite.
2. Sitno nasjeckajte 1 manji luk i pirjajte na 1 žlici otopljenog maslaca u tavi. Kada dobije zlaćanu boju, dodajte mu šparoge i na naglo ih popržite. Dodajte 1 dl vode i ostavite da se pirjaju na laganoj vatri dok omekšaju. Popaprite i posolite.

šparoge omekšale, na njih izlijte smjesu s jajima i ispecite omlet. Tko nije vješt u okretanju omleta, neka poklopi tavu i omlet će se taman ispeći bez da ga okrećete.

Jeste li znali?

- Šparoge su omiljena namirnica u Istri, nazivaju ju još i kraljicom proljeća.
- Postoji festival posvećen šparogi - šparugi (istarski naziv) - i ove godine, od 13. do 30. travnja, održava se već tradicionalni Festival šparuga u Lovranu, koji se prvi put održao 2001. godine u restoranu Riviera.
- Tijekom ožujka, travnja i svibnja diljem Istre obilježavaju se Dani istarskih šparuga na kojima posjetitelji uživaju u mirisima i okusima šparoga te u toplini istarske gostoljubivosti.

Sara pjeva i pleće

Krupnih očiju i bujne smeđe kose, Sara Čelić je ipak svojim glasom privukla sve nas koji smo se našli u Plavni na predstavljanju knjige poezije za djecu «Čudan ovaj bili svijet» bođanskog pjesnika Josipa Dumendžića. Ona je sa svojim prijateljicama pjevala pjesmu upravo iz spomenute knjige koju je uglazbila njezina nastavnica Nermina Košutić. Sarin jasan i zvonak glas ispunio je učionicu i odmah sam poželjela saznati nešto više o ovoj talentiranoj pjevačici.

Sara je odlična učenica 3. razreda Osnovne škole «Ivo Lola Ribar» iz Plavne. Tati Željku i mami Sandri ona je treća kćerka, a starije sestre su Staša (21) i Stela (19), zato nije čudo što je miljenica u kući.

Odlična je učenica, a zanimalo nas je čime se bavi i što

voli, na što ona spremno odgovara: «Volim prirodu, a od školskih predmeta matematiku, srpski jezik i hrvatski s elementima nacionalne kulture. Najviše volim diktat, to mi je najuzbudljivije. Volim bajke, a volim pisati i pjesme».

Čuli smo da je vrlo talentirana za pjevanje, u čemu veliku ulogu ima njezina nastavnica Nermina. Ona ju uči pjevati stare pjesme, ali takve je pjesme učila i od tete Evice u Hrvatskom kulturno-umjetničko-prosvjetnom društvu «Matoš» iz Plavne. Tamo je učila i prve korake u folkloru, a sada čeka da teta Evica opet okupi djecu.

Iako u njezinoj blizini nitko ne govori šokačkom ikavicom, voli ju čuti i pjevati.

Pohvalila je svoje prijatelje iz škole s kojima je bila u Subotici na Hrckovu maskenbalu, kada su se svi maskirali u mrave. Sara s ponosom kaže: «Sami smo pravili maske i bilo nam je jako lijepo!».

«Hrcko» je bio na školskom stolu te je jedno od pitanja bilo vezano i uz ovaj omiljeni list plavanjskih učenika. Sara kaže: «Redovito čitam Hrcka. Zanimljivo mi je vidjeti naše radove. I ja sam slala crteže i objavljeni su. Najviše volim kreativni kutak i volim nešto od toga napraviti».

Možda će naša Sara doći na neku od dječjih smotri i pokazati svoje pjevačko umijeće, a do tada joj želimo da nauči što više pjesama.

K. Čeliković

Mala visibaba

Na mekanoj travici
veselo se smije,
zelena joj kapica
a curica nije.

Spustila je glavicu
jer se vjetra boji,
to je mala visibaba
što u polju stoji!

Od čega su načinjene ljubice

Grigor Vitez

Od čega su načinjene ljubice
što stoje kao bijeli i plavi
leptirići ili bubice
u travi?

Bijele su mogle boju uzeti od snijega
kojeg je zimus mnogo mnogo bilo.

Plave su mogle boju izabrati
kad je sunce zalazilo.

To sve može biti,
to sve može biti.

Ali od čega su mogle latice načiniti,
pod grmom u tišini?
I gdje su samo našle takav miris fini?

Ljubičica

Ljubičice, ljubičice
pokaži mi lice
jesil' plava ili bijela pokaži
se cijela.

A kome ćeš me brati,
mami ili tati?

Malo mami, malo tati
malo ću te baki dati!

Croods

Croods je avanturistička komedija koja prati život prve moderne obitelji na putovanju života. Špilja koja je bila njihov dom uništena je, a isto prijeti većini svijeta kojeg poznaju, pa su prisiljeni krenuti na prvo obiteljsko putovanje u povijesti. Prolazeći kroz generacijske sukobe i preživljavajući seizmičke poremećaje, otkrit će vrli novi svijet pun fantastičnih stvorenja i budućnost koja nadilazi sve što su mogli zamisliti. Poput većine očeva, glava obitelji Grug jako je zaštitnički nastrojen prema supruzi i njihovo troje djece i zato su oni sigurni, zaštićeni i zato im je i - jako dosadno. Ugga prihvaća filozofiju svoga muža - strah je dobar, promjena je loša - kao i sin Thunk, dok vatrena punica Gran nikad nije preumorna da bi gnjavila Gruga. Snažni mališan Sandy možda je i najhrabriji član obitelji, ali buntovna tinejdžerica Eep je ona koja će se suprotstaviti roditeljskom autoritetu.

Jumanji

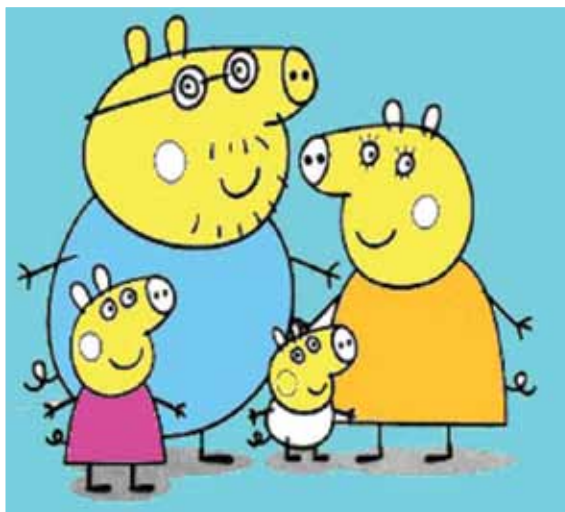
Dok je bio mali, Alan je uživao igrajući društvene igre, pa je tako s nestrpljenjem čekao da po prvi puta zaigra Jumanji, tajanstvenu igru koju je uz pomoć prijateljice Sarah pronašao u kući. Već nakon prve bačene kockice postaje jasno kako nije riječ o običnoj društvenoj igri, već nečem sasvim drugačijem. Alan će se tako naći uvučen u igru, točnije u svojevrsan fantastičan svijet igre iliti imaginarnu džunglu. Sarah se sve to nije svjdjelo, pa je pobjegla glavom bez obzira. Ispostavlja se da jednom kada se započne, igra mora biti završena, u protivnom će Alan zauvijek ostati zarobljen unutar nje. Punih 26 godina kasnije dvoje znatiželjne djece nailaze na igru u Alanovoj kući te kreću stopama svojih predhodnika. Svaki potez nosi novo uzbuđenje i kontakt igre sa stvarnim svijetom u obliku tornada, potresa, horde majmuna i stampeda nosoroga. Sav taj nered moguće je izbrisati samo završetkom igre...

JACK PROTIV DIVOVA

Akcijska fantastična priča o ratu koji oživljava kada mladi farmer Jack slučajno otvori vrata između našeg svijeta i strašnog svijeta divova. Pušteni na Zemlju po prvi puta nakon mnogo stoljeća i sa snažnom željom da ju osvoje, divovi su okrutni i nemilosrdni u svojim pohodima. Sada je na Jacku da se bori za spas kraljevstva, svojih ljudi i za ljubav princeze te će se spremno suočiti s ratnicima za koje je mislio da postoje samo u legendama.

1. Promatrajući gornju sliku, na donjoj docrtaj i oboji ono što nedostaje:

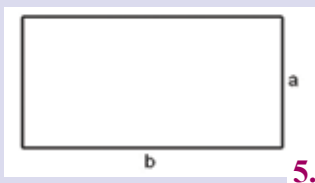
Preostala slova dat će konačno rješenje. Upiši ga u kvadratiće ispod osmosmjerke.

O	D	U	Č	T	M	A	B	O	Ć
P	E	Dž	R	H	P	O	B	O	I
L	A	O	G	A	L	J	D	Č	T
K	P	O	R	Lj	E	A	D	I	R
Š	O	A	L	D	A	P	Č	E	V
Ć	Č	R	K	A	A	Š	Nj	E	E
I	L	A	Nj	P	N	A	E	Ć	A
Č	Đ	I	U	A	Č	U	R	Ć	Š
P	Ć	Č	Š	N	Č	V	Č	A	A
U	E	O	U	Ć	O	A	N	A	Č
R	I	S	N	P	E	J	A	Č	R

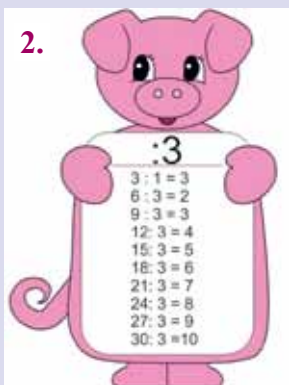
4. Mali matematičari, pozornost! Riješite križaljku prema ponuđenim slikama geometrijskih tijela i geometrijskih likova, kao i računskih radnji, i u označenim poljima dobit ćete konačno rješenje - naziv za najmanju dekadsku jedinicu.

5.

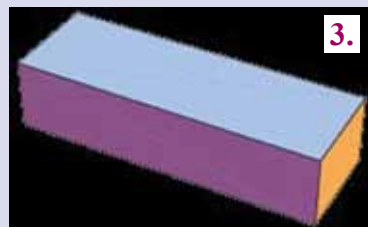
4.

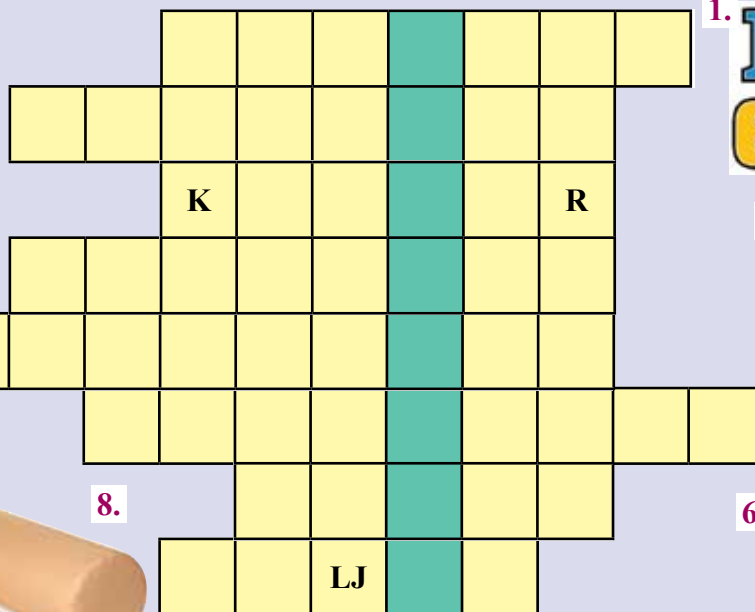
2.

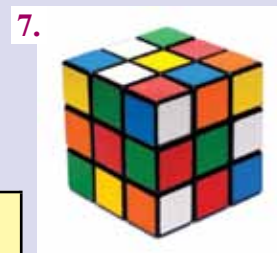
8.

3.

1.

7.

6.

INTERESANTNO JE ZNATI ☺

- Fleka na kravi je unikatna kao i otisak prsta ili pahulja snijega - ne postoje dvije krave s istim oblikom fleke.
- Krokodili ne mogu izbaciti svoj jezik van.
- Nemoguće je polizati svoj lakat.
- Ako bi nosili slušalice samo 1 sat, povećali bi broj bakterija u svom uhu 700 puta.
- Oko 50 posto ljudi na svijetu nikada nije obavilo telefonski razgovor.
- Kvakanje patke ne pravi eho, ali nitko ne zna zbog čega.
- Nemoguće je kihnuti otvorenih očiju.
- Kada se pomnoži $111.111.111 \times 111.111.111$ dobije se 12.345.678.987.654.321.
- Svaki se čovjek smije u prosjeku 15 puta dnevno.
- Komarci imaju zube.
- Naše oči su od rođenja uvijek istih dimenzija, ali nos i uši ne prestaju rasti.
- Nijedan komad četvrtastog, suhog papira ne može biti savijen na pola više od 8 puta.
- Lubenica je povrće, a paradajz voće.
- Srce u prosjeku otkuca 101.000 puta dnevno.

5. Oboji sliku:

Z. Sič

Slikanje Rukama i nogama

Obično za slikanje rabimo drvene bojice, pastele ili kistove koje umaćemo u boju. Predložiti ću vam iznimno zanimljiv način slikanja - slikanje rukama i/ili nogama. Za tu će vam aktivnost trebati boje (tempere), platno ili deblji papir i vaše noge/ruke. Sve ostalo je uživancija.

Krenimo na posao!

1. Pripremite prostor za rad. Ukoliko ćete slikati samo rukama, oblijepite stol najlonom i krenite. No, ukoliko ste odlučili slikati nogama i rukama, preporučam da to činite na podu koji ćete prethodno zaštititi najlonom (jer se u protivnom mami neće svidjeti vaša kreativnost).
2. Kada ste pripremili prostor, u plastične tanjuriće rasporedite željene boje. Donesite posudu s vodom i stavite ju blizu sebe. Dobro će vam doći i stara krpa ili ručnik.
3. Umočite nogu/ruku u boju, malo ocijedite i prislonite na papir ili tkaninu. Operite ruku/nogu vodom pa obrišite tkaninom. I tako redom...
4. Kasnije svoje uratke možete uljepšati kistom i dodati dijelove koji nedostaju, a možete i to raditi prstima.
5. Najvažnije je dobro se zabaviti i uživati!!!

Miranda